

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

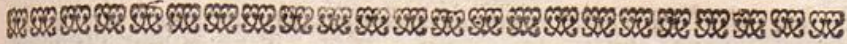
Ginther, Anton

Augustæe Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXXIII. Quanto mærore Dolorosa Mater Filium suum in Cruce pendentem viderit expirare. Emblema. Ecclypsis Solis, in qua luminare majus totum obscuratur cum lemmate: Morientis sideris ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XLIII.

Quanto cum moerore Dolorosa Mater Filium suum
in cruce pendentem viderit expirare.

*Vidit suum dulcem Natum morientem, desolatum,
cum emisit spiritum. Ecclesia in hym. de 7. Dol.*

1. **A**nno Christiano 1706. die 12. Maij circa tempus meridia-
num horrendam eclipsin in nostra Europa spectavimus,
ubi sol, mundi oculus sereno cælo subitò quasi nigerri-
mo scuto à luna conrectus, & offusus est, ad quam in-
speratam solis defectionem, dièque in noctem verso, ho-
mines & brutæ animantes hærebant attoniti. Sed nihil ad eclipsin illam
prodigiosam, quæ sui Creatoris in cruce morientis indignam necem lu-
xit, quam ubi S. Dionysius Heliopoli in Ægypto observavit, exclamâsse
Mater Dolorosa. Xx dicitur:

N.

Cornel. in Matt. 27. 45. dicitur: *Aut DEUS nature, mundi Auctor patitur, aut mundi machina dissolvitur*: Michaël Syngelus apud Cornelium asserit; S. Dionysium dixisse: *DEUS ignotus in carne patitur, ideoque universum hisce tenebris obscuratur*; de qua formidabili eclipsi Amos quoque Propheta vaticinatus est: *Et erit in die illa, dicit Dominus DEUS: Occidet sol in meridie, & tenebrescere faciam terram in die luminis.*

Solet autem eclipsis solis tunc accidere, quando luna nova solem inter & nos per diametrum intercurrit, nostrumque hemispherium obumbrat; eclipsis autem lunæ provenit ex interpolatione terræ inter se & solem, quæ interjectio per umbram terræ impedit illuminationem solis, & lunam obscurat, unde Lemma lunæ, *deliquium*, seu eclipsin patienti nonnemo Academicorum inscripsit: *Alterius umbra.*

Anima Christiana, à figurante ad figuratum transeamus: Sol in meridie occidens est Christus, horâ diei sextâ in cruce patiens, & circa horam nonam moriens; luna verò interposita dolorosam Matrem juxta crucem non ad latus (ut pingi solet) sed ante & in conspectu Filij occumbentis stantem designat; ah qualis Mater! heu quis assequi poterit cogitando, aut quis æstimando capere, quæ ac quanta tormenta in morte unigeniti sui afflictissima illa Mater sit perpessa? O veneranda, exclamat B. Amadeus, & plena doloris ac lacrymarum memoria! recordari, qualiter sancta illa anima gloriose passa sit, quasve pertulerit, de Christi morte angustias? Pallidus vultus JESU exanguem reddebat vultum Matris, ille carne, illa corde passa est. Denique contumelia & opprobria impiorum in capite materno redundabant. Mors Domini illi morte amarior fuit; verè prout Lemma fert;

MORIENTIS FIDERIS UMBRA.

S. Bernh. in Lam. Virg.

Aspiciebam ego infelix, dicebat ipsa ad S. Bernhardum, & misera Deum meum & Filium meum in cruce pendentem, & morte turpissimâ morientem, & antoquo dolore, & tristitiâ vexabar in mente, quod non possit explicari sermone, &c. Etenim Vulnera Christi morientis erant Vulnera Matris dolentis, dolores sevi fuerunt torrentes in animam Matris, &c. Hic verificatum fuit illud

Joël. 2. 31.

Joëlis Prophetæ: Sol vertetur in tenebras, & luna in sanguinem: In tenebras, inquam, Sol justitiæ, qui est Christus DEUS noster, conversus est, dum in cruce animam expiravit, & luna, id est, B. V. MARIA in sanguinem

guinem per compassionem; & sanguineas, quas teste S. Germano (pro-
ur alibi explicavimus) præ dolore nimio ac intensissimo profudit lacry-
mas. O quàm pauci nunc sunt Christiani, qui cum SS. Matre doloro-
siferò crucifixi JESU doloribus indolent: *Quare magis*, subintrat hîc
D. Bonaventura; *compateris punctura pedis tui, quàm morti Domini tui?* S. Bonav.
An majori prosequeris amore pedem tuum, quàm Dominum ac DEUM Stim. Div.
tuum amore tui in cruce mortuum? David Saulem juratum hostem, ubi Amor. p. 1.
ab Amelecita ejus necem intellexit, amarissimè deflevit lacrymis: *Tunc appre-*
bendens David vestimenta sua scidit, omnesque viri, qui erant cum eo, & plan-
xerunt, & fleverunt, & jejunarunt usque ad vesperam super Saul & super
Jonatham filium ejus. Et tu ô anime mi! quot lacrymas ob tam indignam
crucifixi Domini tui necem profudisti? Si ipsum quidem (ô cautes, ô sa-
xum, imò ipsis saxis ac petris durior) unâ contriti cordis lacrymulâ
dignum non aestimas, quare saltem ob innumera peccata tua, quibus
DEUM toties offendisti, & infernum meritis es, non ploras? Non in-
gemiscis? Non doles? O monstrum naturæ!

2. De Gedeone referunt Divinæ litteræ, quòd cum trecentis suis
selectissimis militibus in innumeros Madianitas de nocte intempestâ ir-
ruerit, ac clangens tubis, lagenarum complosione & effulgorantibus
lampadibus ad eòs hostes perculerit, ut ipsi mutuâ sese cæde trucidârint,
ex quibus centum viginti millia fuere cæsa: *Cæperunt buccinis clangere, Judic. 7. 19.*
& complodere inter se lagenas, &c.

Gedeon juxta S. Augustinum & alios, Christi Redemptoris nostri S. Aug. ser.
insignis typus extitit, qui per crucem suam diabolus vicit, mortem de- 108. de temp.
bellavit, Synagogam subvertit, idola destruxit, Ecclesiam ædificavit.
Per tubam Verbum ejus Divinum subaudi, idè enim *clamans voce mag.* Matt. 27. 50.
ni emisit spiritum, quia VERBUM erat, ut ultimo suo & valido clamore
omnium mortalium excitaret attentionem. Per lagenam autem fici-
lem ejus humanitatem, seu carnem humanam à Virgine quondam susce-
ptam rectè intelliges, nunc in Calvarie jugo per mortem confractam,
arque collisam. Per lucernam denique intus ardentem, & complosâ la-
genâ mirè emicantem, immensam SS. Cordis JESU charitatem attende:
Christus, inquit Gentium Doctor, *dilexit nos, & tradidit se* Ephes. 5. 2.
metipsum pro nobis oblationem, & hostiam DEO in odorem suavi-
tatis. Juvat hîc quoque audire Cornelium à Lapide: *Lagena* Cornel. in
fictilis, ait, *quæ intus continet splendorem ardentis lucernæ, opti-* Isa. 6. 9. v. 4.
atum est Symbolum Emmanuelis, qui cum rectam Divinitatem ab-

sconderet in carne mortali, ubi ea per passionem collisa, atque confracta est, Divinitas emicuit in resurrectione: Atque etiam ipsa ejus morte obscurato sole, concussu terra, & petrarum crepitu fracta sunt vires Madian, id est, diaboli & tartari.

O luctuosum, & plenum horrore spectaculum videre DEUM ac Salvatorem suum in summa infamia, in summis doloribus, & in summa rerum omnium indigentia tres jam horas in ligno maledicto inter latrones suffixum, cruentatum, vulneratum, & usque ad mortem contabescentem! ah in quantam miseriarum & cruciatuum abyssum devenit amore mei ipse Altissimi Filius, dum humanitas ejus per passionem, velut lagena & testa arida in morte confracta est? Et hæc omnia pijs spectas oculis, ô Virgo dolentissima? Si ipsa terræ viscera contremuere, & petrae scissæ sunt, quo igitur merore & luctu conturbata sunt animæ tuæ viscera? Ah quomodo possibile fuit videre immortalem DEI Patris, ac tuum Filium JESUM in cruce cum morte tam miserabiliter colluctantem? Et circa horam no-

Matt. 27. 46. nam exclamavit JESUS: *Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* ô vox penetrabilior omni gladio ancipiti in CORDE dolorosissimæ Matris, pertingens usque ad divisionem animæ illius; audi ipsam hanc mœstissimam Deiparam ad B. Birgittam loquentem: *Cùm Filius meus dixit: Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Quam vocem ego, donec ad cælum veni, nunquam oblivisci potui, quam plus ex compassione mea, quam suâ permotus protulit.*

3. Erant tunc oculi agonizantis JESU obscurati, semimortui & sanguine repleti, quos tamen subinde conabatur adaperire, ut adstantem Matrem tam dilectam posset respicere, heu quo interno utriusque cum luctu? os ejus erat apertum, & sanguinolentum; vultus lividus & cruore conspersus; crines evulsi; dentes luxati: genæ pallidæ, lingua cruore rubens, & felle amaricata; manus & pedes clavis durissimis perforati, ac rigidissimè in cruce extenti; latera & dorsum flagellis discerpta; humeri incurvati, & ob crucis bajulationem horrendâ plagâ faucibus; venter profundâ voragine introrsum retractus, ac si nulla prorsus haberet viscera. Verbo: In toto corpore non erat in eo sanitas, unum vulnus

Joan. 19. 30. & plaga tumens, &c. Proinde mortem adesse cernens, ut dilectissimam Matrem in irato cruciatuum pelago natantem adhuc consolaretur, dixit: *Consummatum est*, supra quod doctissimus Mallonius: *JESUS ergo,*

ut Matrem consolaretur, adesse tormentorum & suppliciorum finem, indicans ait: Consummatum est.

O luctuosa consolatio! si tamen Mater illa amoris & doloris in morte Unigeniti sui, tam dirè, tam immaniter tractati aliquam consolationem (nisi ob spem redemptionis nostræ) habere potuit. David quondam in morte Abner belli ducis, cui lacrymis suis ipse parentare dignatus est, saltem aliquid solaminis accepit: *Plangensque Rex, & lugens Abner, ait: Nequaquam ut mori solent ignavi, mortuus est Abner; manus tue ligatae sunt, & pedes tue non sunt compedibus aggravati, sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis, sic corruisti; congeminansque omnis populus stetit super eum.* O anima Christiana! quis est homo, qui non fleret, Christi Matrem si videret in tanto supplicio? Hoc, inquam, solatium in morte dulcissimi sui Nati (ut quondam in morte Abner) Mater illa inter omnes afflictissima habere non potuit, quia non solum Filij manus ac pedes ferreis clavis, & in cruce ligatos vidit, sed & SS. COR ejus fulgurante lanceâ disruptum. O Christiane! si adhuc aliqua tibi insunt pietatis viscera, quomodo ex animo, & omnium viscerum latitudine non compateris huic SS. Matri tuæ? Si Apostolus quondam dixit: *Flete cum fletibus*, ubi tuæ, ô anima peccatrix! sunt lacrymæ, compassionis & commiserationis affectus? Et quare non dicis cum Propheta illo Threnologo: *Deduc, quasi torrentem lacrymas per diem & noctem, non des requiem tibi, Thren. 2. 12.* aequè taceat pupilla oculi tui?

4. Cum Abias filius primogenitus Regis Jeroboam Iethali infirmitate decumberet, Ano Regina & Mater ejus in Silo ad domum Ahiaë Prophetæ, simulato habitu & personâ, profecta est, de morbi eventu Vatem illum interrogatura, qui huic Reginaë durius, quàm optaverat, respondit: *Ego autem missus sum ad te durus nuntius. . . Tu igitur surge, & vade, in domum tuam, & in ipso introitu pedum tuorum in urbem morietur puer, & planget eum omnis Israël, & sepeliet, &c.* Magnus hic sine dubio Reginaë dolor fuit, ubi audivit, unigenitum filium suum, regni hæredem unicum immaturâ morte è vita tollendum, quæ tamen in hoc mœnore id solaminis habere poterat, quod Propheta mox subjunxit: *Et planget eum omnis Israël, & sepeliet.* Sed nihil ejusmodi solatij sperare poterat dolentissima Mater nostra de suo ægrotante Filio unigenito & unicè dilecto: *Et planget eum omnis Israël, & sepeliet;* quinimo impij Judæi, in Golgothæa rupe circumstantes, magis morienti Filio & Matri innocentissimæ insultabant: *Scurriliter, inquit doctissimus Nebridius, se converterunt ad Matrem, non paucis ei exprobrantes contumelijs atque irrisionibus* *Nebriid. in Fasc. Myrr. cap. 20.*

Filij contemptibilem mortem, quibus cum ipsa non nisi lugubri patientia & silentio responderet, furentes in eam, nisi pudor obstitisset, aut voluntas Dei potius impediens, calcibus eam suis protrivissent, aut ad pedem crucis vix jam alias spirantem trucidassent, &c.

O anime mi! considera hinc, obsecro, immensam Virgineae Matris afflictionem, in cujus oculis moritur Filius tam dilectus, ac talis Filius? O Domina mundi! quomodo tam miseram morte contrabescenti potuisti viva adstare spectatrix? Si mater S. Calliopij Juvenis ac Martyris sanctissimi, inverso quondam capite ob fidei orthodoxae defensionem pridie Parasceves cruci affixi, in amplexu hujus dilecti Filij sui subitaneam morte praedolorum magnitudine expiravit; & quomodo tu potuisti stare viva, & juxta crucem Filij? O quanto constantior Joabo supremo quondam apud Davidem belli Duce, de quo in Regum factis habetur, quod instante persecutione ac morte ad tabernaculum Domini confugerit, ubi apprehendens cornu altaris mortem subire statuit; & cum justus fuisset, ut abinde egrederetur, generoso animo respondit: *Non egrediar, sed hic moriar.* O pientissima! haec & mens tua erat, non recedere a cruce Filij, etiamsi mille te ferirent ruinae: *Non egrediar, sed hic moriar;* quod autem in vivis fuerit conservata, respondit Angelus B. Birgittae: *Non parvum miraculum a Deo factum esse, quod B. Virgo tot doloribus intrinsecus sauciata spiritum non exhalavit, sed ex speciali omnipotentis Dei dono vitam retinuerit.* Quantum igitur tibi debemus o Mater dolorosissima pro illo affectu & amore, quo stans juxta crucem vitam Filij tui pro nostra salute obtulisti? *Subvenisti ruinae ante conspectum Dei nostri, nunc genibus nixa, nunc stans erecta, nunc oculis ad caelum elevatis amantissimum Filium Deo Patri in acceptissimum praesentans holocaustum.* O Domina, quis est, qui te non amet? Et si quidem talis est, *anathema sit.*

5. Samson inter mortales fortissimus & pluribus prodigijs inclutus, sed nunc captus & excaecatus, ut morte sua vitam & libertatem populo suo pareret, Deum in medio inimicorum impense rogavit, quatenus fortitudinem pristinam sibi reddere dignaretur; qua subito per miraculum recepta, concussis fortiter ambabus templi columnis, & clamans: *Moritur anima mea cum Philisthijm,* suis moriens oppressus est trophaeis: *Multoque plures interfecit moriens, quam ante vivens occiderat.* Samson typus Christi JESU fuit, qui manus ad duo crucis extrema extendens, & voce magna clamans; *Pater in manus tuas commendo spiritum meum,* totum aedificium infernalis Dagonis cum peccato & gehenna collisit & oppressit,

Drex. de
Christ. Mor.
apud me
fol. 533.

3. Reg. 2. 30.

Mallon f. 17.
Revel. 5.
Birg. c. 18.

Judith. 12.
25.

Jud. 16. 30.

Luc. 23. 46.

pressit, nosque ab illorum jugo misericorditer liberavit. Audi rursus dolorosam Matrem ad B. Birgittam loquentem: *Filius meus clamavit ad S. Birg. l. 7. Patrem: O Pater in manus tuas commendo Spiritum meum. Hanc vocem cum Revel. c. 10. audissem ego mœstissima ejus Mater, contremuerunt omnia membra mea cum amaro Cordis mei dolore. Et quoties postea hanc vocem cogitabam, quasi in aure mea presens & recens erat.*

O peccatores omnes arrigite aures, vobis quoque clamavit moriens JESUS: *JESUS autem iterum clamans voce magna emisit Spiritum.* Tibi *Matt. 27. 50.* clamavit ô superbe & arrogans pecus: *Ut quid superbis terra & cinis?* En humiliavit se usque ad mortem JESUS, mortem autem crucis, ipsis latro- *Phil. 2. 8.* nibus & iniquissimis terræ homuncionibus se postponens; ad quid ergo tu inflaris, & intumescis vilissime vermis? Tibi clamavit ô avaro & for- dide, apertas & perforatas ostendens tibi manus, ut tuas in pauperes aperies: *Quoniam propter vos egenus factus est, cum esset dives, ut illius in- 2. Cor. 8. 9.* opia divites essetis. Tibi clamavit ô impure & lascive! attende & vide, si est dolor, sicut dolor crucifixi JESU & SS. Matris ejus: *Agnosce, ô ho- S. Bern. ser. mo! quam gravia sint animæ tuæ vulnera, pro quibus necesse fuit, Dominum 3. de Nat. Christum taliter vulnerari, & mori in cruce; ô anima sensualis! en voluptates tuæ Domino JESU plus quinque plagarum millibus steterunt, & juvat adhuc heu tanto, ac tam immenso pretio unicam, sædissimam ac momentaneam carnis voluptatulam mercari? Tibi clamavit ô invide, & vir sanguinis, qui vindictam in pectore coquis, ut nunc proximo tuo etiam ab illo læsus, toto ex corde ignoscas: Pater dimitte illis; & nunquid Luc. 23. 34. discipulus est super Magistrum & servus super Dominum suum? Si peccatorum tuorum desideras condonationem? Ignosce. Tibi clamavit ô gula- lose & potator! En Deus tuus & Homo Christus moriens & exhaustus (quia magna evacuatio sanguinis magnam ei creabat sitim) non aliam in summa amaritudine refectionem accepit, quàm fel & acetum: *In siti Psal. 68. 22.* mea potaverunt me aceto; & tu optimos dies transigis in esu & potu? In mundanis & carnalibus? Ah falleris: *Non est enim Regnum Dei esca & po- Rom. 14. 17.* tus. Tibi clamavit ô irate, qui impatiens iræ mox in blasphemias & in juramenta soles prorumpere: Ecce mitissimum agnum coram tondente, *Isa. 53. 7.* imò occidente se non aperientem os suum; & tu insane os tuum ponis in cælum? Quid peccavit in te crucifixus Salvator tuus, quod denuo illum crucifigas? *Rursus crucifigentes sibi metipsis Filium Dei & ostentui ha- Hebr. 6. 6.* bentes. Tibi clamavit ô piger & ignave! ecce quomodo Deus tuus ac Redemptor pro salute tua usque ad sanguinem ac mortem laboravit, & nunc *Psal. 68. 3.* veniens in altitudinem maris à tempestate demersus sit; & tu pro obtinen- da*

- da æterna gloria vix pedem vis levare? O pecus ignavum! Tibi clamavit ð ingrate! & quid clamavit? *Justus perit, & non est, qui recogitet corde.* O execrandam nostram ingratitude! Medicorum aphorismus *Coloss. 1. 28.* est: *Quando caput languet, cetera membra dolent;* si Christus & hic Crucifixus est caput nostrum, & nos indigna membra ejus, quare ergo illi non condolemus? Cur dolorem super dolorem vulnerum ei addimus?
- Psal. 68. 27.* Tibi clamavit ð delicatule! ut mortificationem crucis suæ jugiter in corpore tuo, imò & in CORDE tuo feras, quid enim aliud fuit tota vita Christi JESU & SS. Matris ejus MARIÆ, quàm assidua crux & martyrium? O delicate miles! qualem tibi Deus in cælum viam pinget? Si ita oportuit pati Christum, & ita, & ita intrare in gloriam suam, quomodo tu in cælum venies? *Qui sunt Christi,* inquit Apostolus, *carnem crucifixorum cum vitijs & concupiscentijs.* Vide nunc, an tu sis Christi, vel diaboli? Vobis denique clamavit ð mortales omnes, & quidem clamore magno: *Cum clamore valido & lacrymis;* supra quod S. Drogo Episcopus S. Drogo de *Ostiensis:* *Clamat, ait, nobis de cruce: O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor similis, sicut dolor meus, & nemo est, qui respondeat.* Addit & huic clamori lacrymas: *Flevit Christus in cruce,* sub *S. Bern. cit.* intrat hic Mellifluus, *quia, cum passio sua sufficeret redemptioni omnium, à S. Bonav. profuit in redemptionem paucorum.* O pientissima Virgo! verè Mater amoris & doloris! pone nos tecum juxta crucem, ah filios doloris tui, heu nimium ingratos, ut discamus aliquando, quid sit JESUS & hic *S. Bern. ser. 43. in Cant.* Crucifixus: *Hæc meæ,* inquit Mellifluus, *sublimior Philosophia est, scire JESUM, & hunc Crucifixum.* Et nunquid & tua est ð mi Lector?
- Joan. 19. 30.* 6. *Et inclinato capite tradidit spiritum.* Ita quondam innocentis columbæ caput, dum in holocaustum Deo à pauperibus offerebatur, ad collum retortum fuit: *Offeret eam Sacerdos ad altare, & retorto ad collum capite, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet sanguinem super crepidinem altaris.* Per altare crucem & per columbam Christum subaudi, inclinato capite se denudò in morte Patri in holocaustum pro peccatis nostris offerentem. Voluit *S. Vinc. Ferr.* autem inclinato capite tradere spiritum, ait S. Vinc. Ferr. *quasi vale diceret Matri;* & devotissimus Lanspergius: *Caput suum versùs Matrem inclinavit, quasi ultimum ei Ave, seu Vale diciturus.* Itaque in angustijs, doloribus *Hom. 52. de Pass.* hincque multis tunc constitutus, hoc signo innuit, ac si Matri eidem corpus suum vulneratum, dilaceratum, ac crudeliter nimis dissipatum commendaret, &c. O pie Lector, quomodo tu aliquando expirabis? An in fratu gratiæ? An sub tutela Matris dolorosæ? An sub umbra crucifixi JESU? ð te felicem, si nunc maturè in rem & salutem tuam vigilas.